

Оштро Перце и „Аги и Ема“

У оквиру пројекта Оштро Перце 2021/2022. ученици петог разреда су писали приказ романа „Аги и Ема“ и илустровали га.

Приказ романа „Аги и Ема“

Роман „Аги и Ема“ написао је Игор Коларов, и за њега добио награду Политикин забавник. Тема овог кратког романа је необично пријатељство између усамљеног и маштовитог дечака Агија и лукцасте старице Еме. Ово је и прича о деци чији су родитељи стално на послу, заузети, и немају довољно времена да им се посвете.

Због посла својих родитеља Аги се са породицом стално сели и зато не успева да стекне пријатеље. Деца из школе га не прихватају и Аги је, углавном, препуштен сам себи. Његов живот се променио када је упознао ведру и радозналу старицу Ему, која живи у његовом комшилуку. Она Агију пружа право и потпуно пријатељство. Труди се да заголица његову машту. Како би га учинила срећним, поклонила му је свеску у коју је он могао да бележи своја запажања и мисли.

Аги са Емом проводи дане онако како би волео да их проводи са својим родитељима. Њих двоје иду заједно на пецање, играју шах без фигура и без табле, праве своју колекцију чудних појава. Често заједно иду у музеј, али они не посматрају предмете, него посматрају људе док гледају експонате.

Чак и када се разболео, родитељи за Агија нису имали времена, него су унајмили дадиљу да се брине о њему. Такође, родитељи нису заинтересовани ни за Агијеве оцене у школи. Уместо њих, на родитељске састанке одлази Ема.

Ема је Агију написала „Приручник за ленчарење“. Научила је Агија да плива. Остало је још само да Ема научи да плива. Када су се договорили да заједно гледају политичку емисију, они су се, у ствари, такмичили у томе ко ће од њих двоје више пута зевнути.

Изгледало је као да полако све долази на своје место, а онда је тата саопштио Агију да се поново селе. Аги не воли селидбе и за себе каже да је рођен са талентом да га нервирају. Нови дом му се не допада. Ипак, у комшилуку примећује једну оронулу кућу која личи на Емин Зачарани Замак. Следећег јутра неко му лупа каменчићима о прозор. Аги угледа Ему. Преселила се да би му била билже. Њихове нове авантуре могу да почну.

Роман је кратак и веома брзо се чита. Поглавља личе на записе из дневника или на смс поруке. Нема детаљних и опширних описа. Порука је да право пријатељство не зна за границе и разлику у годинама.

Свима бих препоручила овај роман. Иако је кратак, у њему има много мудрих запажања о животу и свету који нас окружује. Деца ће, читајући га, схватити да нису сама у тренуцима када се осећају изостављено и одбачено. Одрасли из њега могу да науче колико је важно да посвете довољно пажње својој деци.

Филм и књига „Аги и Ема“

Филм и књига „Аги и Ема“ имају исту тему - пријатељство деветогодишњег дечака и старице Еме. Неке од разлика између књиге и филма су: у филму Аги и Ема иду на клизање, а у књизи иду у тржни центар; у филму је Емино маче сиво, а у књизи је оно бело са црним туфнама; на крају приче, Ема је, када су се доселили у нови крај, у филму рекла Агију да жели да се бави поезијом и отпевала му је песму коју је смислила, а у књизи Ема је саопштила Агију да треба свашта да поправљају.

Необично то што књига има 123 поглавља и сва су врло кратка и интересантна. Највише ми се допадају описи. Најзанимљивији део је када Аги и Ема иду у тржни центар само да би разгледали људе како купују. Њима је било забавно да посматрају и коментаришу људе који долазе у тржни центар и купују различите ствари. Чак им је пало на памет и да људе фотографишу и слике пошаљу на конкурс.

У филму ми се највише допада глума. По мом мишљењу филм је веома уверљив и оставља јак утисак на гледаоца толико да би свако ко није прочитао књигу, пожелео да поред овог редитељског дела открије и доживи и књижевно дело. Најзанимљивији део у филму је када на крају Ема рецитије Агију своју песму. Након свега другог што је до тада радила у животу, Ема је одлучила да се бави поезијом. Верујем да је тек тада пронашла оно што заиста воли да ради и што је испуњава.

У делу „Аги и Ема“ сам препознала однос између моје баке и мене. Волим да проводим време са старијим особама, препричавам им своје доживљаје и посматрам их, као што Аги ужива у дружењу са Емом.

У поглављу у коме Агија вређају другари препознала сам ситуацију из нашег одељења. Када је наш нови друг Огњен дошао, сви дечаки су га вређали. У филму је једном приликом Аги покушао да се насилним дечацима супротстави, али се вратио крвавог носа. Овај део ме је подсетио колико промена средине може бити тешка и колико вршњаци могу бити понекад сурови. У Огњеновом случају његови родитељи су одлучили да поразговарају са осталим родитељима што је донело резултате и дечаки су схватили да су погрешили. Извинили су се Огњену и наставили да се са њим друже. Из овога можемо закључити да родитељи треба да буду посвећени деци и имају разумевања за њихове проблеме.

Ову књигу бих препоручила свима, а највише мом млађем брату од ујака, Николи, јер знам да он, као и Аги, понекад има проблема у школи и да га тамо другари вређају. Сигурна сам да би се у књизи препознао, јер и он понекад помисли да нема пријатеље и да му они нису потребни. Верујем да би Николи ова књига много помогла да се осећа боље и поврати наду у пријатељство.

Ања Адашевић V₅

Катарина Рајковић V₃

Приказ књиге „Аги и Ема“

Веома занимљива, необична књига у којој се ради о пријатељству Агија и Еме. Агија су сви сматрали чудним дечаком због чега није имао пријатеље. Он је био маштовит, усамљен и повучен дечак. Његови родитељи нису обраћали пажњу на њега, једино му је Ема пружала љубав и пажњу. Ема је забавна и несташна, и по мом мишљењу још увек остала дете у срцу. Најзанимљивији део ми је када је Аги питао Ему да му помогне јер је приметио флеку на кошуљи. Када је Ема видела флеку, одушевила се њеним обликом јер је подсећа на носорога који се изгубио у космосу. Рекла му је да он нема флеку на кошуљи већ кошуљу око флеке. Аги се прилично збунио. Овај део приче ми је занимљив јер је Ема показала колико је маштовита, забавна и своја. Она ствари посматра на другачији, необичан начин.

Пријатељство не зна за границе, једина уметност у животу је да се научи како је живот диван и бескрајан, и да никакви бројеви не могу да га замене.

Ову књигу бих препоручила свом брату, зато што књига носи лепу поруку о пријатељству које не познаје границе.

Анђелија Јовановић V₁

Приказ књиге „Аги и Ема“

„Аги и Ема“ је прича о пријатељству између једне потпуно необичне старице и усамљеног дечака. Писац нам у роману указује на важност пријатељства између два бића која припадају различитим генерацијама, али имају иста интересовања. Аги и Ема се нису уклопили у свет који их окружује, па су створили свој који су заједно истраживали, у којем су се одлично снашли и бескрајно уживали.

Радња се дешава у Улици храстова у коју се уселио деветогодишњи дечак Аги. Породица се често селила тако да Аги није успео да стекне пријатеље и научи како да се опходи према људима. Мама и тата су имали превише посла и пословних вечера и зато је Аги увек био сам. Имао је ујака који је много волео да спава и повремено их је посећивао, па је Агију понекад прекинуо дуге усамљене дане. Деца из школе и краја га нису прихватила, био је одбачен и усамљен. Његов живот се потпуно променио кад је упознао Ему, живахну и необичну старицу. Ема је његове дане чинила много занимљивијима и лепшима. Они су једно другом писали писма, ишли заједно у музеј, на клизање, волели су исту врсту сладоледа и били у многим стварима веома слични. Аги и Ема су били створени једно за друго. Чим је Аги пронашао неког ко га разуме, ко воли с њим да проводи време, његови родитељи су, нажалост, поново одлучили да се селе. Аги је био веома тужан, једва је прихватио чињеницу да одлази од особе коју је највише волео. Ема је приметила да се Агију уопште није свидело то што се сели. Управо из тог разлога је одлучила да се досели у близину нове Агијеве куће, како би се ово започето пријатељство наставило.

Роман „Аги и Ема“ ми је помогао да боље упознам себе и да одлучније схватам и решавам ситуације и проблеме у којима се затекнем. Уз пријатеље се чак и препрека, која нам на први поглед чини непремостива, може савладати и решити. Пријатељство између Агија и Еме враћа веру у то да право пријатељство постоји и да га увек треба тражити, и то свуда око нас.

Ову књигу бих препоручила својој другарици коју у школи избацују из друштва и задирују због другачијег изгледа, како би и она видела да само треба имати веру и бити упоран у потрази за правим пријатељима, јер су они заправо увек ту, а на нама је да их препознамо, пригрлимо и заувек чувамо као највеће благо пошто је пријатељство управо то.

Кендра Ким Митровић V₃

Општи утисак о књизи „Аги и Ема“

Тема романа „Аги и Ема“ је необично пријатељство једног усамљеног деветогодишњег дечака Агија и старице Еме.

Аги је један маштовити дечак који је несхваћен од родитеља и вршњака који га познају само површно. За њега родитељи никада немају времена. Он је жељан њихове пажње и времена које би провели са њим. Препуштен је сам себи.

Његов живот се променио после осамнаестог пресељења када је упознао Ему, ведру и радозналу старицу. Ема разуме Агијеву усамљеност и даје му оно што му је у том тренутку најпотребније, а то је пријатељство. Она на све ствари гледа на другачији начин од других људи. Агијеви родитељи су увек у журби и никада немају времена за свог сина, често излазе и остављају га самог. Не разумеју душу свога сина, занимају их само материјалне ствари. Чак и кад је болестан изнајме жену која брине о њему, као да немају љубави за њега. Његов ујак га воли, али Агију не посвећује довољно времена.

Најзанимљивији део овог романа је дружење дечака и старице. Када се разболео, Ема га је посећивала сваког дана и доносила му јагоде са шлагом и причала приче. Њему нико никада није причао приче. Заједно су ишли на пецање, заједно су у парку играли шах без фигура. Када се поново преселио са породицом, Ема је прекопута њих купила трошну кућу која личи на зачарани замак. Њихово дружење и пријатељство тако се наставило из чега можемо да извучемо и идеју овог романа, а то је да пријатељство не зна за границе и може да постоји између људи различитог узраста, али духом блиских.

Роман ме је подсетио на пријатељство са мојим ујаком, који се често играо са мојим братом и са мном. То заједничко време је обележило моје детињство. Често смо се нас тројица дружили, маштали и замишљали неке имагинарне ситуације. Он на све ствари гледа на другачији начин од других људи.

Моја препорука је да свако треба да има бар једног пријатеља, некога ко га разуме. Није битно да ли је он дечак или девојчица, да ли је млад или стар. Такође, сви родитељи морају да посвећују више времена и пажње својој деци.

Лука Јанковић V₅

Мирјана Нећакoв V₃

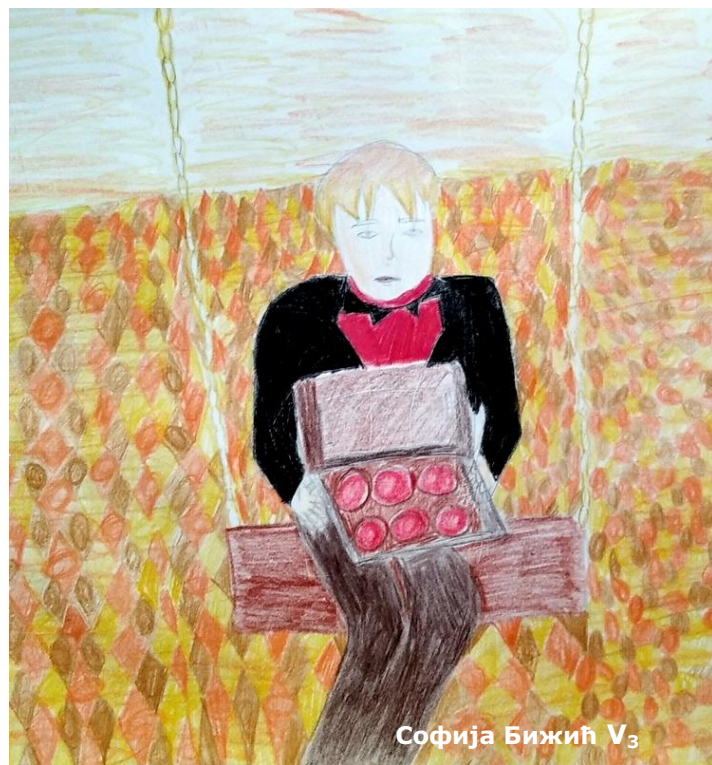
Приказ књиге „Аги и Ема“

Овај емотивни роман говори о усамљености и отуђености и о необичном пријатељству, које лечи тугу и самоћу.

Аги је тужан и усамљен дечак чији су родитељи стално заузети послом, немају времена за њега и одсутни су кад су му најпотребнији. Пошто је жељан пажње и породичне топлине, он се повлачи у себе и бежи од суморне свакодневице. Упознаје Ему, занимљиву и страицу која је као и он усамљена и они постају пријатељи. Њихово дружење је испуњено разним догодовштинама. Заједно иду у биоскоп и музеј, или на пливање и у провод, гледају телевизију, уживају у разговору. Ема Агију пружа љубав и пажњу које му недостају. Помаже му да се суочи са проблемима и учи га мудрости. Пријатељство у њихове животе доноси радост, срећу и лепо расположење.

Овај роман има и тужне елементе, као што су дечакова борба са усамљеношћу и сурет са суровом децом. Док сам читала, понекад ме је стезало у грудима, баш као и Агија. Могла сам да осетим како му је у тешким тренуцима.

Роман нам показује да је пријатељство веома важно и да се живот сваког од нас може променити ако имамо правог пријатеља.

Софија Бижић V₃

Светлана Васиљевић V₄

Светлана Васиљевић V₄